

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 17C/97/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112217143
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kamila Nagyová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2112217143.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudkyňou Mgr. Kamilou Nagyovou v právnej veci žalobkyne: J. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, W., zastúpená Občianske združenie Centrum právnej pomoci Galanta, Staničná 10, Galanta, proti žalovaným: 1/ Platiť sa oplatí s. r. o., so sídlom Košická 56, Bratislava, IČO: 45 684 618, 2/ POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 3.576,24 € s príslušenstvom a určenie neplatnosti zmluvy, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť žalobkyni 2.046,59 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť žalobkyni 1.529,65 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. Súd určuje, že zmluva č. XXXXXXXX uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade zo dňa 29.10.2008 je neplatná.
- IV. Súd priznáva žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade spoločne a nerozdielne v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 24.08.2012 sa žalobkyňa domáhala, aby súd zaviazal žalovaného Platiť sa oplatí s. r. o. (ďalej uvedený taktiež ako „žalovaný 1/“) zaplatiť žalobkyni 1.788,64 €, ktorú sumu musela tejto spoločnosti pod nátlakom telefonického vydierania uhradiť. Žalobu odôvodnila tým, že spoločnosť Pohotovosť uhradila zo zmluvy k 17.05.2012 445,21 €, t. j. požičaná suma 464,71 €, úroky 443,48 €, spolu 908,19 €. Vzhľadom k tomu, že si spoločnosť Pohotovosť uplatňuje niekoľko násobné penále ako aj zmluvnú pokutu ako aj rôzne poplatky, ktoré si duplicitne uplatňuje aj exekútor, žiada, aby jej spoločnosť Platiť sa oplatí, s. r. o. vrátila všetky nezákonne vymožené finančné prostriedky, ako aj zastaviť vymáhanie voči jej osobe.

2. Žalovaný 1/ Platiť sa oplatí s. r. o. vo vyjadrení zo dňa 14.01.2013 uviedol, že žalobkyňa sa domáha vrátenia súm, ktoré boli žalobkyňou zaplatené za účelom úhrady záväzku žalobkyne, ktorý vznikol zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 29.10.2008 uzatvorenej medzi žalobkyňou a spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s. r. o. Predmetná pohľadávka bola žalovaným zo dňa 01.11.2012 postúpená späť na obchodnú spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s. r. o., čo bolo žalobkyni oznámené listom zo dňa 14.01.2013, teda veriteľom pohľadávky je odo dňa účinnosti postúpenia spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s. r. o. Žalovaný 1/ tak nie je veriteľom predmetnej pohľadávky a nemá tak pasívnu legitímáciu v spore. Všetky platby poukázané žalobkyňou na úhradu predmetnej pohľadávky boli poukázané na bankový účet č. XXXXXXXX/XXXX v Poštová banka a. s., čo je v súlade so zmluvným dojednaním žalovaného 1/ a spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. účtom spoločnosti POHOTOVOSTĚ s. r. o. a žalovaný tak nemá

praktickú možnosť vrátiť žalobkyňou žiadané plnenie, nakoľko žalobkyňa neplnila na účet žalovaného 1/, ale na účet spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., v neskoršom štádiu konania ako žalovaný 2/.

3. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, výsluchom žalovaného, kópiami poštových poukazov o vklade hotovosti na účet, zmluvou o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 29.10.2008, Oznámením spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. zo dňa 10.05.2012 o postúpení pohľadávky, Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 01.11.2012 a Oznámením spoločnosti Platiť sa oplatí s. r. o. zo dňa 01.11.2012 o postúpení pohľadávky, písomným vyjadrením Platiť sa oplatí s. r. o. zo dňa 25.10.2013, exekučným príkazom EX XXXX/XX súdneho exekútora H.. N. X. zo dňa 07.06.2010, Oznámením spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. zo dňa 14.02.2013 o splatení úveru č. XXXXXXXX zo dňa 29.10.2008, Poskytnutím informácie Poštovej banky, a. s. zo dňa 26.11.2013, Oznámením súdneho exekútora žalobkyne zo dňa 06.02.2013, Oznámením Sociálnej poisťovne žalobkyne zo dňa 05.09.2013, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi na vec sa vzťahujúcimi v súdnom spise.

4. Rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 17C/97/2012 - 72 zo dňa 12.12.2013 bola žalovanému 1/ uložená povinnosť zaplatiť žalobkyne 1.788,64 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok za žalobu. Súd nepriznal žalobkyne právo na náhradu trov konania. Uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/164/2014 - 102 zo dňa 04.08.2015 odvolací súd na základe žalovaným Platiť sa oplatí, s. r. o. podaným odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie sa účelom ustálenia okruhu účastníkov na strane žalovaného, v potrebnom rozsahu doplniť dokazovanie, výsledky náležite zhodnotiť a až následne opätovne rozhodnúť o veci.

5. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z. z. (ďalej len „C.s.p.“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Uznesením Okresného súdu Trnava č. k. 17C/97/2012 - 138 zo dňa 03.01.2017 súd pripustil, aby do konania na strane žalovaného pristúpila spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s. r. o.; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.01.2017.

7. Súd doplnil dokazovanie o žalobkyňou predložený Prehľad uhradených súm (na č. l. 122 súdneho spisu), vyjadrenie žalovaného 2/ zo dňa 30.01.2017, vyjadrením žalobkyne v zmysle § 167 ods. 3 C.s.p. zo dňa 07.03.2017 k vyjadreniu žalovaného 2/ s doplnením ďalších skutočností žalobkyňou, ako aj ostatným spisovým materiálom na vec sa vzťahujúcim a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci.

8. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 17C/97/2012 - 174 zo dňa 19.03.2018 a uznesením tunajšieho súdu č. k. 17C/97/2012 - 192 zo dňa 10.04.2018 súdu pripustil na návrh žalobkyne zmenu žalobného petitu tak, že žalovaný 1/ je povinný zaplatiť žalobkyne 2.046,59 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku, žalovaný 2/ je povinný zaplatiť žalobkyne 1.529,65 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku, zmluva č. XXXXXXXX uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným 2/ zo dňa 29.10.2008 je neplatná. Žalobkyňa si uplatnila náhradu trov konania voči oboch žalovaným spoločne a nerozdielne.

9. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že sa domáha neplatnosti zmluvy z titulu, že zmluvu uzavrela na základe reklamy a že sa spoliehala na profesionalitu žalovaného 2/. Mala za to, že táto zmluva je bezchybná poukazujúc na § 43 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa ako bežný spotrebiteľ nevedela a nemohla vedieť, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, nevedela a nepoznala úpravu spotrebiteľského práva a dozvedela sa to až neskôr, keď došlo ku krízovému stavu medzi žalovaným 2/ a žalobkyňou. Následne podala svoju žalobu, aby o právach a povinnostiach rozhodol súd ako jediný orgán v Slovenskej republike. Zmluvu o úvere podpísala v dobrej viere, pričom predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 14.000,-Sk, čo predstavovalo sumu 464,71 €. Podľa zmluvy sa mala zaviazat' zaplatiť sumu 13.360,-Sk, čo predstavuje sumu 443,47 €. Žalobkyňa nevedela ani nečítala všeobecné podmienky pre poskytnutie úveru a nevedela, že táto suma je odplatom, ktorá je neprimeraná a teda nemožno túto odplatu nazvať inak, ako úžera. Úver mala splatiť v 12tich splátkach, čiže za jeden rok, pričom úroková sadzba bola 95,43% ročne. Poukazuje na § 39 Občianskeho zákonníka a neplatnosť právneho úkonu, ktorý sa prieči dobrým mravom. Vzhľadom k tomu, že ide o neprijateľnú podmienku - poplatok vo výške 443,47 €, pretože žalovaný 2/ uvádza, že tento poplatok sa

skladá z troch tretín, pričom 1/3 má predstavovať úrok, v prepočte úroková miera matematicky vychádza na 31,80 % ročne. 2/3 z tohto poplatku žalovaný 2/ uvádza, že má tvoriť náklady veriteľa na spracovanie zmluvy, náklady ktoré musel vynaložiť pri poskytnutí úveru. Takto koná žalovaný 2/ v mnohých prípadoch a súdy SR už rozhodli, že ide o neprijateľnú podmienku a to tento poplatok, ktorý sa mal dlžník zaviazat' veriteľovi zaplatiť. Zmluva obsahuje viac neprijateľných podmienok, a to dohodu o zrážkach zo mzdy uvedenú v bode 5. Všeobecných podmienok (ďalej len „VP“), ďalej obsahuje plnomocenstvo, ktoré oprávňuje veriteľa na uzatvorenie záložnej zmluvy, ktorej predmetom bude zriadenie záložného práva v prospech veriteľa. Ide o neprijateľnú podmienku, ktorá je priamo zakotvená v zmluve. Ďalšia neprijateľná podmienka je vyhlásenie spotrebiteľa na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, ktorý mala spotrebiteľka pri podpise zmluvy udeliť osobe uvedenej v zmluve ako J.. U. M.. Ďalšia neprijateľná podmienka v zmluve je, že dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom tejto zmluvy o úvere, ako aj s obsahom plnomocenstiev v nej uvedených a so VP poskytnutia úveru. Tu poukazuje na neprijateľnosť týchto podmienok a skutočnosť, že spotrebiteľ sa nemôže vzdať svojich práv vopred a poukazuje na skutočnosť, že zmluva, ktorá obsahuje množstvo neprijateľných podmienok nemôže obstáť ani ako celok a preto namieta jej platnosť. Ďalej namieta aj uzavretie tejto zmluvy s poukazom na ustanovenia Obchodného zákonníka, pričom ide o úkony, ktoré nie sú výslovne zákonom zakázané, avšak podľa rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, keďže podľa zmluvy vyplýva, že by malo ísť o absolútny obchod, Ústavný súd SR vyjadril záver, že jednoznačne nemožno obchádzať Občiansky zákonník, nutno je aplikovať ustanovenia §§ 52, 53, 54 Občianskeho zákonníka, ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa, ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, v tomto prípade č. 258/2001 Z. z. Poukazuje na § 49a OZ, žalobkyňa bola uvedená do omylu, urobila právny úkon v omyle vychádzajúc zo skutočnosti, ktoré pre jeho uskutočnenie boli rozhodujúce a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala, alebo musela o ňom vedieť. Poukazuje na širokú judikatúru SR a na dodávateľa Pohotovosť s. r. o., aj na rozhodnutie Súdneho dvora v konaní C76/2010, kde sa súd zaoberal prejudiciálnou otázkou práve pri posudzovaní podmienok uzatvárania spotrebiteľských zmlúv, ktorým subjektom bol Pohotovosť s. r. o. , pričom záverom je, že ak je cena zmluvy vadná, tak súd z úradnej povinnosti preskúma spotrebiteľskú zmluvu, určí neprijateľné podmienky, ak má k dispozícii v prejednávanej veci dôkazy a vyhlási tieto podmienky za neprijateľné. Ešte poukazuje na úpravu § 53 Občianskeho zákonníka, pričom žiadnu z týchto podmienok žalobkyňa nemala možnosť individuálne vyjednať, musela zmluvu podpísať tak, ako jej bola predložená, keďže nemala dostatok finančných prostriedkov na živobytie a žalovaný 2/ podpísaním tejto zmluvy jej prostriedky poskytol. V záverečnej reči uviedla, že má za to, že žalovaný 1/ a žalovaný 2/ sa bez právneho dôvodu obohatili a preto žiada toto obohatenie vydať. Poukazuje na skutočnosť, že žalovaná Pohotovosť s. r. o. konala nedobromyseľne, pretože porušila ústavné právo žalobkyne a to právo vlastníť majetok a vymáhala a vymohla v exekučnom konaní od žalobkyne plnenie, ktoré nemožno inak nazvať ako úžera, čo je v demokratickom štáte neprípustné.

10. Žalovaný 1/ na pojednávaní uviedol, že má za to, že v konaní zatiaľ neboli predložené žiadne dôkazy a právne argumenty nepochybne odôvodňujúce neplatnosť zmluvy. Podľa §53 Občianskeho zákonníka sa neprijateľná zmluvná podmienka nemôže týkať ceny plnenia, ak bola táto cena určite v právnom úkone vyjadrená. Čo nepopiera ani žalobkyňa, nakoľko presne určila sumu aj štruktúru ceny za poskytnutie úveru. Prípadné ostatné neprijateľné podmienky v úverovej zmluve, ktoré sa netýkajú priamo vrátenia úveru a jeho príslušenstva, nemajú tak vplyv na predmet konania. Tiež poukazuje na skutočnosť, že predmetná pohľadávka bola vymáhaná aj v exekučnom konaní a neexistuje žiadne právoplatné rozhodnutie dosiaľ vydané, ktoré by preukazovalo neplatnosť predmetnej zmluvy v časti poskytnutia úveru a jeho príslušenstva. Rovnako je potrebné aj poukázať na vyjadrenie žalovaného 2/, ktorý sa odvoláva na skutočnosť, že v čase uzavretia predmetnej zmluvy neexistovali zákonné obmedzenia výšky odplaty za poskytnutie úveru tak, ako je to v súčasnosti. A výška odplaty za poskytnutie peňazí vždy reflektuje aj konkrétnu situáciu daného dlžníka, okolnosti jeho poskytnutia a jeho prípadné zabezpečenie. V prípade nezabezpečeného úveru, o aký šlo, je prirodzené, že výška úroku je vyššia ako v bankovej inštitúcii. Poukazuje však znovu na to, že žalobkyňa nepodložila svoje tvrdenie o tom, že by výška odplaty za úver prekročila nejakým spôsobom priemerné hodnoty odplát za poskytnutie tohto typu úverov v danom čase. Z tohto dôvodu má za to, že neplatnosť predmetnej zmluvy nebola preukázaná. Čo sa týka nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, pridrižiava sa doterajších vyjadrení podporených argumentáciou Krajského súdu v Trnave, ktorý v zrušujúcom uznesení poukázal na to, že žalovaným má byť len žalovaný 2/, keď žalovaný 1/ neprijal žiadne plnenie od žalobkyne. V záverečnej reči uviedol, že má za to, že je nepochybné, že bezdôvodne sa obohatil ten, kto získal majetkový prospech. Toto je potvrdzované aj rozsiahlou judikatúrou a výkladom príslušných ustanovení

Občianskeho zákonníka. A teda skutočnosť z hmotnoprávneho hľadiska, či sa žalovaný 1/ obohatil na úkor žalobkyne, nemôže mať nič spoločné s prípadnou povahou právneho úkonu na základe ktorého malo byť plnené alebo s informovanosťou žalobkyne o tom, komu plní. Jedná sa totiž o objektívnu majetkovoprávnu kategóriu. Takisto na toto právne posúdenie nemá vplyv to, či prípadne žalovaný konal v zhode alebo ako by ich konanie bolo posudzované z hľadiska iných právnych predpisov, napríklad o ochrane spotrebiteľa. Na základe toho trvá, že k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného 1/ nedošlo. V konaní bolo podľa jeho názoru nepochybne preukázané, že žalobkyňa nezväčšila majetok žalovaného 1/ a teda nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného 1/. Tiež ešte dodávame, že žalobkyňa uzatvorila predmetnú zmluvu slobodne a mohla si vybrať aj iného poskytovateľa úverov.

11. Žalovaný 2/ v písomnom vyjadrení zo dňa 30.01.2017 uviedol, že zmluvu zo dňa 29.10.2008, ktorú uzavrel ako veriteľ s dlžníkom na sumu 464,21 €, nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, preto nie je na mieste vzťahovať na ňu výlučne ustanovenia Občianskeho zákonníka, keďže spotrebiteľom je podľa vtedy platného zákona v čase uzavretia zmluvy fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. V danom prípade sa zmluvné strany dohodli na tom, že ich vzťahy sa budú spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka. Zmluva bola uzatvorená v čase, keď podľa Obchodného zákonníka sa zmluva považuje za absolútny obchod, a preto nie je možné na ňu aplikovať iné predpisy ako Obchodný zákonník. Treba akcentovať jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu so žalobkyňou vstupoval. Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovoľávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa. Obdobne, ak spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom, je treba takúto obligáciu charakterizovať ako obchod, a nie spotrebiteľský záväzok, pretože je potrebné chrániť dodávateľovu dobrú vieru, pretože dobrá viera je všeobecným princípom zmluvného práva. Aj preto je žalovaný 2/ toho názoru, že predmetná zmluva o úvere nemusí obsahovať údaj RPMN, a preto nie je dôvod úver považovať za bez úročný a bez poplatkov. Žalobkyňa podľa zmluvných vyhlásení z vlastnej vôle vstúpila do zmluvných vzťahov za účelom poskytnutia peňažných prostriedkov na výkon povolania, toto vyhlásenie potvrdila svojím podpisom. Žalovaný toto jej vyhlásenie akceptoval. Oblasť predmetu podnikania žalovaného 2/ je charakterizovaná ako „rýchle pôžičky“, kde nie je žiaden čas na preukazovanie pravdivosti zmluvných vyhlásení klientov. Ďalej uviedol, že výška úrokov nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere, ide o fakultatívny prvok, ktorý si strany môžu dohodnúť. Rovnako nie je podstatnou náležitosťou RPMN, na ktoré poukazuje žalobkyňa. Zákon v čase uzatvorenia zmluvy o úvere nestanovil maximálnu možnú prípustnú výšku odplatu. Regulácia odplaty sa riadi § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Na peňažnom trhu boli v čase poskytnutia úveru stovky iných subjektov, ktorí vystupovali ako veritelia pri poskytnutí úveru. Žalovaný 2/ razantne odmieta prisúdiť žalobkyňi status spotrebiteľa. Ak žalobkyňa namietá výšku odplaty za poskytnutie a vrátenie peňažných prostriedkov, znáša dôkazné bremeno a musí preukázať, že v čase a mieste uzavretia zmluvy išlo o odplatu, ktorá výrazne podstatne vybočovala z trhového priemeru odplát poskytovaných inými subjektami poskytujúcimi financovanie z vlastných zdrojov. K poplatku za poskytnutie úveru uviedol, že nie je podľa neho neprimerane vysoký vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný 2/ je nebankovým subjektom, ktorého riziko podnikania a náklady sú rozdielne - vyššie oproti bankám. V čase uzavretia zmluvy žalobkyňi ako dlžníkovi vyhovoval, nič voči jeho výške nenamietala. Bolo na dobrovoľnom rozhodnutí žalobkyne, či na dané podmienky úverovej zmluvy pristúpi alebo nie. Poplatok v 1/3 predstavuje úrok a 2/3 náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu s administratívou s tým spojenou. Poplatok je dostatočne jasne uvedený, výrazne napísaný, je uvedený hneď pri sume úveru, teda žalobkyňa musela vedieť posúdiť hodnotu protiplnenia a mala vedomosť, aká je cena úveru. Následne poukázal na dôvodovú správu zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá výslovne počíta s existenciou 1% poplatku za spracovanie zmluvy a patrí do odplaty za poskytnutie úveru. Je toho názoru, že ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia nenastala, žalobkyňa plnila na základe platne uzavretej zmluvy o úvere.

12. Z kópií poštových poukazov o vklade hotovosti na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vyplýva, že žalobkyňa poukázala dňa 09.12.2008 sumu 75,68 € (2.280,-Sk), dňa 08.02.2009 sumu 75,68 €, dňa 08.03.2009 sumu 40,-€, dňa 07.04.2009 sumu 121,36 €; celkovo 312,72 €.

13. Z kópií poštových poukazov o vklade hotovosti na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vyplýva, že žalobkyňa poukázala dňa 10.08.2010 sumu 50,-€, dňa 20.01.2011 sumu 100,-€, dňa 06.04.2011 sumu 50,-€; celkovo 200,-€.

14. Z kópií poštových poukazov o vklade hotovosti na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vyplýva, že žalobkyňa poukázala dňa 22.05.2012 sumu 1.369,55 € a dňa 21.06.2012 sumu 677,04 €; celkovo 2.046,59 €.

15. Z Oznámenia Sociálnej poisťovne žalobkyňi zo dňa 05.09.2013 (v súdnom spise na č. I. XX a XXX) vyplýva, že na úhradu pohľadávky oprávneného POHOTOVOSTĚ, s. r. o. v sume 2.524,74 € vykonávali zrážky za obdobie od 02.01.2012 do 01.09.2013 a na účet súdneho exekútora poukázali sumu 1.529,65 €.

16. Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 29.10.2008 vyplýva, že ju uzavrela žalobkyňa ako dlžníčka identifikovaná osobnými údajmi fyzickej osoby so žalovaným 2/ ako veriteľom v sume 14.000,-Sk a zaviazaním dlžníka zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 443,47 € (13.360,-Sk), v 12tich mesačných splátkach po 75,68 € počnúc dňom 20.12.2008. Dlžník prehlásil, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon povolenia (výkon zamestnania označený križikom a následne vlnovkou prečiarknutý). Nasleduje splnomocnenie advokáta J. U. M. na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, aby mohol v mene dlžníčky uznať jej záväzok zo zmluvy o úvere a uznať jej záväzok uhradiť všetky náklady súvisiace so spísaním notárskej zápisnice tak, aby notárska zápisnica mohla byť vykonateľným titulom pre exekúciu. Ďalej splnomocnenie advokáta na uzatvorenie záložnej zmluvy v jej mene podľa § 552 Občianskeho zákonníka k nehnuteľnostiam, ktoré v čase uzatvorenia záložnej zmluvy sú v jej vlastníctve. Podpis splnomocniteľa, bez podpisu advokáta potvrdzujúceho prijatie plnomocenstva. Dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom tejto zmluvy o úvere, s obsahom plnomocenstiev, so Všeobecnými obchodnými podmienkami poskytnutia úveru, s uvedením dátumu podpisu zmluvy a podpisom dlžníka a mandátára. Na rube zmluvy o úvere sú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru.

17. Z Oznámenia spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. zo dňa 10.05.2012 o postúpení pohľadávky adresovaného žalobkyňi vyplýva, že POHOTOVOSTĚ, s. r. o. postúpila pohľadávku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, ktorá predstavuje ku dňu 10.05.2012 sumu 2.733,30 € s denným úrokom vo výške 1,16 € spoločnosti Platiť sa oplatí, s. r. o. Od okamihu doručenia tohto oznámenia je nutné záväzok ihneď uhradiť výlučne plnením postupníkovi v prospech účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX. V spodnej časti listiny v tzv. Poučení POHOTOVOSTĚ, s. r. o. ako postupca pohľadávok uvádza, že nenesie momentom postúpenia zodpovednosť za konanie postupníka. POHOTOVOSTĚ, s. r. o. nie je s postupníkom majetkovo alebo personálne prepojená. Forma a spôsob vymáhania pohľadávky je v kompetencii postupníka.

18. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 01.11.2012 a Oznámenia spoločnosti Platiť sa oplatí s. r. o. zo dňa 01.11.2012 o postúpení pohľadávky adresovaného žalobkyňi vyplýva, že Platiť sa oplatí s. r. o. postúpila pohľadávku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX v celkovej výške 372,60 € spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. Od okamihu doručenia tohto oznámenia je nutné záväzok ihneď uhradiť výlučne plnením postupníkovi. V spodnej časti listiny v tzv. Poučení Platiť sa oplatí s. r. o. ako postupca pohľadávok uvádza, že nenesie momentom postúpenia zodpovednosť za konanie postupníka. Platiť sa oplatí s. r. o. nie je s postupníkom majetkovo alebo personálne prepojená. Forma a spôsob vymáhania pohľadávky je v kompetencii postupníka.

19. Z písomného vyjadrenia Platiť sa oplatí s. r. o. zo dňa 25.10.2013 (v súdnom spise na č. I. XX) vyplýva uvedenie platieb, ktoré boli podľa ich evidencie a údajov poskytnutých POHOTOVOSTĚOU, s. r. o. zaplatené žalobkyňou na účet spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. alebo zaslané súdnym exekútorom na tento účet od 17.05.2012 do 14.08.2012, v celkovej výške 2.374,31 €; z toho žalobkyňa zaplatila 2.046,59 € a exekútor vymohol a poukázal (17.05.2012, 10.07.2012, 14.08.2012) celkovo 327,72 €.

20. Z Oznámenia spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. zo dňa 14.02.2013 adresovaného žalobkyňi vyplýva oznam o splatení úveru č. XXXXXXXX zo dňa 29.10.2008 v plnej výške dňa 12.02.2013.

21. Z Poskytnutia informácie Poštovej banky, a. s. na žiadosť súdu zo dňa 26.11.2013 vyplýva, že účet č. XXXXXXXX v Poštová banka, a. s. je vedený na spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s. r. o. (skráteneý názov

Platiť sa oplatí). Účet č. XXXXXXXXX je v Poštová banka, a. s. vedený na H.. N. X., súdny exekútor. Účet č. XXXXXXXXX je v Poštová banka, a. s. vedený na POHOTOVOSTĚ, s. r. o.

22. Z Oznámenia súdneho exekútora žalobkyni zo dňa 06.02.2013 vyplýva, že po zohľadnení dobrovoľných úhrad žalobkyňou v celkovej výške 2.046,59 € ešte zostáva vymôcť 578,25 €.

23. Z pripojeného exekučného spisu vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 16Er/568/2009 vyplýva udelenie poverenia pod č. XXXX*XXXXXX zo dňa 02.02.2010 na vykonanie exekúcie v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ, s. r. o. na základe exekučného titulu, rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXXX/XX zo dňa 16.07.2009 pre 962,19 € spolu s úrokom z omeškania 0,25% denne zo sumy 595,44 € od 08.04.2009 do zaplatenia, a trovy rozhodcovského konania vo výške 232,45 €. Dňa 29.10.2013 bolo súdu poverenie vrátené s oznámením o skončení exekúcie vymožením pohľadávky, príslušenstva a trov exekúcie.

24. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere 29.10.2008 (ďalej len „Občiansky zákonník“), Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

26. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

27. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

28. Podľa § 54 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

30. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

31. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

32. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

33. Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

34. Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) v prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

35. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

36. Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

37. Zhodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnomu záveru, že podaná žaloba je dôvodná. Nebolo sporným, že medzi žalobkyňou a žalovaným 2/ bola dňa 29.10.2008 uzavretá zmluva o úvere č. XXXXXXXX. Žalovaný 2/ uzatváral zmluvu v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, čo je zrejmé aj z výpisu z obchodného registra, keď predmetom činnosti žalovaného 2/ od 14.03.2001 (okrem iných) je poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Z tohto dôvodu sa žalobca považuje za dodávateľa, tak ako je tento zadefinovaný v Občianskom zákonníku ako aj v zákone o spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia zmluvy. Žalovaný 2/ spochybnil, že by žalobkyňa bola spotrebiteľom a to z dôvodu, že v zmluve žalobkyňa prehlásila, že finančné prostriedky sú jej poskytnuté na výkon povolania a on z dôvodu poskytovania rýchlych úverov bol dobromyseľný, vychádzal z údajov žalobkyňou poskytnutých a preto so žalobkyňou konal ako s nie spotrebiteľom. Z vykonaného dokazovania má súd za to, že zmluva o úvere je formulárovou zmluvou, ktorú žalovaný 2/ bežne používa pri poskytovaní úverov. Text zmluvy je predtlačný, dlžník len dopĺňa svoje údaje. Pokiaľ ide o vyhlásenie, na aký účel sa úver poskytuje, zmluva obsahuje len 4 políčka - 1. na výkon zamestnania, 2. na výkon povolania, 3. na výkon podnikania alebo 4. na iný účel. Praktiky žalovaného 2/ sa stali predmetom preskúmania súdov i správnych orgánov, napr. Slovenskej obchodnej inšpekcie (SOI). Rozhodnutím Ústredného inšpektorátu SOI zo dňa 27.05.2013, číslo SK/XXXX/XX/XXXX, SK/XXXX/XX/XXXX mu bola uložená pokuta pre porušenie zákazu nekalých obchodných praktík v súvislosti so zaškrtnutím políčka v zmluve majúceho presvedčiť o poskytnutí úveru na výkon povolania spotrebiteľa. Inšpektorát SOI v rozhodnutí pritom poukazuje na neexistenciu možnosti pre spotrebiteľa vyznačiť svoju požiadavku, aby mu bol poskytnutý spotrebiteľský úver. Absencia tejto možnosti poukazuje sama o sebe na snahu žalovaného 2/ ako veriteľa neposkytnúť spotrebiteľské úvery a priori. Toto tvrdenie oprel správny orgán o vyjadrenie Národnej banky Slovenska zo dňa 06.05.2013, z ktorého vyplýva, že posledný poskytnutý spotrebiteľský úver touto spoločnosťou bol v roku 2008. Obdobne napr. Krajský súd v Prešove rozhodnutím zo dňa 26.05.2011, sp. zn. 6Co 84/2011 vyslovil, že konanie, ktorým sa presvedča, navádza alebo inak pôsobí na spotrebiteľov, s cieľom dosiahnuť, aby sa ako účel úveru vyznačil účel na zamestnanie, povolanie alebo podnikanie, teda aby sa vyznačoval ako účel úveru, účel, ktorý nie je pravdivý, je v rozpore so smernicou č. 2005/2009 ES z 11.05.2005 o nekalých obchodných praktíkách voči spotrebiteľovi na vnútornom trhu, pretože takéto konanie možno zaradiť pod nekalú praktiku a zároveň môže napĺňať atribúty agresívnej obchodnej praktiky, čo znamená, že ak sa podstatne zhoršuje sloboda výberu alebo správanie priemerného spotrebiteľa, každá nekalá praktika sa považuje za neprijateľnú voči spotrebiteľovi. Žalobkyňa na pojednávaní zo dňa 15.01.2013 uviedla, že si zobrala úver, pretože nemala dostatok finančných prostriedkov, pretože jej zadržovali 2/3 dôchodku. Hovorila o tom so žalovaným 2/, ktorý jej poskytol tento úver. Je teda nepochybné, že v čase uzavretia zmluvy bola žalobkyňa dôchodkyňou, nevykonávala povolanie, zamestnanie, nepodnikala. Preto súd prijal záver, že žalovaný 2/ nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď vôbec nezistoval, aké povolanie by mala žalobkyňa vykonávať, či vôbec má uzavretie zmluvy nejaký súvis s údajným povolaním. Dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania ťaží toho, kto tvrdí takúto výnimku, v tomto prípade žalovaného 2/ (rozhodnutie Krajského súdu v Trnave z 23.02.2010, č.k.10CoE/5/2010-46). Zo strany žalovaného 2/ išlo o nekalú obchodnú praktiku, keď chcel úverovú zmluvu vylúčiť z režimu ochrany spotrebiteľa. Vo vyhlásení určil na výber účelu úveru až 3 varianty zárobkovej činnosti (zamestnanie, podnikanie, povolanie) a následne iný účel. Bežný spotrebiteľ ako slabšia strana zmluvy, zväčša nevie na čo sú veriteľovi také údaje (resp. aké následky má takto označený účel úveru), nevie, čo sa rozumie spotrebiteľským úverom. V dôsledku nekalých obchodných praktík žalovaného 2/ pri určovaní účelu úveru a skutočnosti, že žalobkyňa v čase uzavretia zmluvy nevykonávala povolanie, súd uzavrel, že úver bolo potrebné považovať za spotrebiteľský. Preto naň aplikoval ustanovenia zákona č.258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý sa vzťahuje na zmluvy uzavreté do 10.06.2010 (vrátane), keď žalobkyňa je spotrebiteľom aj podľa § 52 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, pretože nekonala v rámci podnikateľskej alebo obdobnej obchodnej činnosti. Predmetom zmluvy bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme

úveru a záväzok dlžníka ako spotrebiteľa poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

38. Ďalej sa súd zaoberal skutočnosťou, že podľa tvrdenia odporcu bolo vo veci rozhodnuté rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s., sp. zn. SR XXXXX/XX zo dňa 16.07.2009. Na neplatnosť rozhodcovskej doložky uvedenej vo Všeobecných podmienkach poukázala žalobkyňa prostredníctvom zástupcu na pojednávaní dňa 06.06.2018. Judikatúra súdov SR považuje doložku v zmluvách, resp. všeobecných podmienkach odporcu za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 10CoE/222/2013 z 30.05.2013, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17CoE/175/2012). Išlo predovšetkým o rozhodnutia exekučných súdov. Napr. Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí č. k. 17CoE/175/2012-118 z 26.10.2012 vyslovil, že oprávneniu súdov v exekučnom konaní skúmať právomoc rozhodcovského súdu v súvislosti s existenciou rozhodcovskej zmluvy, resp. s jej neplatnosťou, nebránia ustanovenia zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní - podľa vtedy platnej a účinnej úpravy - napr. § 21 ods. 2 alebo § 40 ods. 1 písm. c/. Tieto ustanovenia sa týkajú všeobecne účastníkov rozhodcovského konania, ktorými môžu byť aj iné subjekty než spotrebiteľ, pričom sa v nich premieta klasická rímska právna zásada „práva patria bdelym“ („vigilantibus iura scripta sunt“). Kým nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v prípade iných účastníkov rozhodcovského konania znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v konkrétnej veci (pretože inak by tieto ustanovenia strácali svoj zmysel - boli by nadbytočné), v spotrebiteľských veciach tomu tak nie je. Princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. Poukázal aj na znenie ustanovenia § 35 citovaného zákona, ktoré účinky rozhodcovského rozsudku obmedzuje len na účastníkov. Z jeho formulácie je zrejmé, že nebolo zámerom zákonodarcu bezvýhradne viazať všetky štátne orgány účinkami rozhodcovského rozsudku. Rozhodcovský súd je napriek výsledku svojej činnosti v podobe rozhodcovského rozsudku - súkromnoprávny orgán a rozhodcovské konanie je súkromnoprávnym konaním. Rozhodcovskú doložku v zmluve o úvere uzavretej so žalobkyňou ako dlžníčkou považoval súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 54 Občianskeho zákonníka. Dôsledkom takto dojednanej rozhodcovskej doložky je, že ak dodávateľ podá žalobu na rozhodcovskom súde, spotrebiteľ sa rozhodcovskému konaniu musí podrobiť. Voči žalobkyňi bolo vedené exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozsudku sp. zn. SR 12151/09. Aj keď nedošlo v exekučnom konaní k vyhláseniu neplatnosti rozhodcovskej doložky exekučným súdom, je v rozpore so zásadou ochrany spotrebiteľa, aby súdy poskytovali ochranu len spotrebiteľom, ktorí svoje dlhy neuhradili dobrovoľne a vedie sa proti nim exekúcia. Keďže ochrana spotrebiteľa má prednosť pred zásadou „vigilantibus iura scripta sunt“, súd mal za to, že je potrebné zaoberať sa platnosťou rozhodcovskej doložky. Nebol dôvod odchyliť sa od právneho názoru iných všeobecných súdov (vyššie uvedené rozhodnutia), ktoré vyhlásili žalovaným 2/ dojednanú rozhodcovskú doložku za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd mal za to, že rozhodcovská doložka uvedená v čl. 17 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 4 písm. r Občianskeho zákonníka, nakoľko jej dôsledkom je, že ak dodávateľ podá žalobu na rozhodcovskom súde, spotrebiteľ sa rozhodcovskému konaniu musí podrobiť. Rozhodcovská doložka ani nebola platne dojednaná, nakoľko nebola dodržaná písomná forma v zmysle § 4 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z. z. Písomná forma je zachovaná, ak je obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami. Štandardná rozhodcovská doložka sa použije priamo v konkrétnej zmluve, ako jej článok alebo ustanovenie. V prípade, ak sa rozhodcovská zmluva uzavrela osobitnou zmluvou, musí sa v nej uviesť odkaz na konkrétnu zmluvu alebo iný právny vzťah (rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo 245/2010). V danom prípade bola rozhodcovská doložka uvedená vo všeobecných podmienkach, ktoré neboli podpísané zmluvnými stranami. Rozhodcovský súd potom nemal právomoc konať. Nedostatok jeho právomoci odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku. Vydaný rozhodcovský rozsudok je potom len formálne existujúcim titulom a z právneho hľadiska je nulitným. Súd preto na rozhodcovský rozsudok ako nulitný právny akt neprihliadal.

39. Po preskúmaní obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere č. XXXXXXX zo dňa 29.10.2008 mal súd za to, že zmluva neobsahuje základné náležitosti vyžadované v § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia zmluvy o úvere, pre ktoré nedostatky zákonodarca sankcionuje zmluvu bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou pri absencii aj len jednej náležitosti ako napr. ročnú úrokovú sadzbu, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe

údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov.

40. Žalobkyňa sa domáhala určenia absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere pre jej rozpor s dobrými mravmi. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník nedefinuje. Je tomu tak preto, lebo dobré mravy podliehajú spoločenskému vývoju, ale tiež preto, že vo všetkých jednotlivostiach by bolo ťažké ich vystihnúť. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno označiť za činnosť proti dobrým mravom. Na kategóriu dobrých mravov treba osobitný dôraz klásť pri spotrebiteľských zmluvách. Jedným z najdôležitejších faktorov pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy je, či je zmluva transparentná. Transparentnosť zahŕňa, či je napísaná jasným a zrozumiteľným jazykom, či je systematická, či je napísaná dostatočne veľkým a čitateľným písmom. Transparentnosť však neznamená iba jasnosť a zrozumiteľnosť, zahŕňa v sebe aj určitú povinnosť podnikateľa upozorniť na rôzne zmluvné dojednania. Zásada transparentnosti a poctivosti dopadá i na aplikáciu Všeobecných obchodných podmienok. Treba teda uviesť, že i v spotrebiteľských zmluvách je možné Všeobecné obchodné podmienky uplatniť, avšak takáto aplikácia má nielen formálne obmedzenie ale aj obmedzenie obsahové. Je treba zdôrazniť, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru, naopak nesmú slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložite formulovanej a malým písmenom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najskôr uniknú. Pokiaľ tak i napriek tomu dodávateľ urobí, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu. Súd vyššej inštancie (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/13/2016, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 26/2011 z 26.04.2012, ktorý je aplikovateľný na danú právnu vec, lebo poplatok za poskytnutie úveru v danom prípade plní funkciu úrokov) ustálili, že pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Uvedený záver o neprijateľnosti odplaty je použiteľný aj na prípad, keď úver je poskytnutý nebankovým subjektom, lebo kategória dobrých mravov má všeobecný charakter, podnikateľské subjekty nevynímajúc. Žalobkyni bol dňa 29.10.2008 poskytnutý úver vo výške 464,21 €, ktorý sa zaviazala žalobkyňa vrátiť spolu s poplatkom vo výške 443,47 € v 12-tich mesačných splátkach po 75,68 €, pričom 1/3 1/3 poplatku predstavuje v zmysle článku 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru úrok a 2/3 náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere so všetkou administratívou. Pri takto dojednanej zmluve predstavuje RPMN 297,57 %! Výška odplaty tak niekoľkonásobne prevyšuje priemerné úrokové miery obdobných úverových produktov v rozhodnom čase, či už ide o bankové alebo nebankové subjekty. Čo sa týka administratívneho poplatku vo výške 2/3 z poplatku ako nákladu za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, súdy judikatúrou ustálili, že takáto podmienka nemôže byť platne dojednanou a to už len tým, že je nejasná a neurčitá. Nevyplýva z nej, za čo má spotrebiteľ zaplatiť takýto poplatok, za aké administratívne úkony by ho mal platiť. Jeho výška, 66,67 % z istiny úveru je neúmerne vysoká, čo z istiny poskytnutého úveru 464,21 € predstavuje sumu 309,47 € a to bez bližšej špecifikácie jeho výšky a účelnosti. Takéto znenie Všeobecných podmienok je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka). Súd opakovane vyslovil, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku, keď ide o dojednanie spôsobujúce hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Preto uvedené dojednanie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle generálnej klauzuly v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v súvislosti s porušením princípu dobrých mravov (napr. rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/134/2016). Zhodnotením zmluvy

o úvere a Všeobecných podmienok poskytnutého úveru, najmä s prihliadnutím na výšku poskytnutého úveru a výšku odplaty za poskytnutý úver a jej rozpor s dobrými mravmi, ako aj na dojednania týkajúce sa udelenia plnomocenstiev spotrebiteľom advokátovi Mgr. M. vopred na spisanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu na uznanie záväzku zo zmluvy o úvere, na uzatvorenie záložnej zmluvy v mene spotrebiteľa k nehnuteľnostiam, ktoré spotrebiteľ vlastní, vzhľadom na ustanovenia „dojednanej“ zmluvnej pokuty vo Všeobecných podmienkach pre prípad omeškania, dojednaného úroku z omeškania vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy, neplatnej dojednanej rozhodcovskej doložky, rozhodol súd, že zmluva ako celok je absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi; a absolútne neplatne dojednaným právam sa neposkytuje právna ochrana, pretože by to bolo v rozpore so zákonom.

41. Žalobkyňa sa po pripustení zmeny žalobného návrhu domáhala voči žalovanému 1/ vydania bezdôvodného obohatenia v sume 2.046,59 € a voči žalovanému 2/ vydania bezdôvodného obohatenia v sume 1.529,65 €, ktorú sumu vymohol súdny exekútor prostredníctvom zrážok z dôchodku žalobkyne v prospech žalovaného 2/. Doloženými potvrdeniami - poštovými poukazmi - mal súd preukázané, že žalobkyňa uhradila od 09.12.2008 do 18.03.2009 na účet žalovaného 2/, POHOTOVOSTĚ, s. r. o., súhrnne 312,72 € a od 10.08.2010 do 06.04.2011 na účet súdneho exekútora, ktorý viedol nútený výkon v prospech POHOTOVOSTĚ, s. r. o. súhrnne 200,-€. Týmito úhradami žalobkyňa vrátila žalovanému 2/ to, čo podľa súdom vyhlásenej absolútne neplatnej zmluvy dostala od žalovaného 2/. Preto plnenie vo výške 1.529,65 €, ktoré bolo od žalovanej vymožené zrážkami z dôchodku v Sociálnej poisťovni v prospech žalovaného 2/ v období od 02.01.2012 do 01.09.2013, súd vyhodnotil ako bezdôvodné obohatenie žalovaného 2/, ktoré je povinný žalobkyňu vrátiť.

42. Žalovaný 1/ v rámci procesnej obrany uvádzal, že nie je pasívne legitimovaným subjektom a preto je potrebné žalobu voči nemu zamietnuť, keď od žalobkyne nedostal žiadne plnenie, teda sa na úkor žalobkyne neobohatil, pretože žalobkyňa peniaze v súčte vo výške 2.046,59 €, dobrovoľne poukázala na účet vedený v prospech majiteľa POHOTOVOSTĚ, s. r. o., ako vyplynulo aj z dokazovania konkr. z oznámenia Poštovej banky, a. s. Účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX žalovanému 1/ nepatrí. „Skrátený názov Platiť sa oplatí“ v oznámení Poštovej banky zo dňa 26.11.2013 neznamena, že šlo o účet patriaci žalovanému 1/, iba odzrkadľuje dohodu medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/. Súd mal z predložených kópií poštových poukazov preukázaný vklad hotovosti žalobkyňou na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX dňa 22.05.2012 vo výške 1.369,55 € a dňa 21.06.2012 vo výške 677,04 €, pričom z predloženého Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 10.05.2012 vyplýva, že postupníkom a teda veriteľom, na ktorého prešla pohľadávka zo zmluvy o úvere č. XXXXXXX a všetky práva s ňou súvisiace, je spoločnosť Platiť sa oplatí s. r. o. Postupca, POHOTOVOSTĚ, s. r. o. dlžníčke oznámila, že od okamihu doručenia tohto oznámenia je povinná plniť výlučne postupníkovi v prospech účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX. V záhlaví oznámenia vyčíslil postupca POHOTOVOSTĚ, s. r. o. celkovú sumu pohľadávky na 2.733,30 € a denný úrok 1,16 €. Následne bolo preukázané, že dňa 01.11.2012 Platiť sa oplatí s. r. o. postúpila „pohľadávku“ voči žalobkyňu zo zmluvy o úvere č. XXXXXXX v prospech postupníka, POHOTOVOSTĚ, s. r. o. Teda v období od 10.05.2012 do 01.11.2012 bol veriteľom postúpenej pohľadávky, príslušenstva pohľadávky a práv s ňou spojenými, žalovaný 1/, Platiť sa oplatí s. r. o. Z postúpenia sú vylúčené iba také práva, ktoré nie sú spojené s pohľadávkou ako takou, ale so záväzkovým vzťahom ako celkom. Dôsledkom neexistencie pohľadávky v čase uzavretia zmluvy o jej postúpení nie je neplatnosť postupnej zmluvy, ale len zákonná zodpovednosť postupcu voči postupníkovi podľa § 527 ods. 1 písm. a) Občianskeho zákonníka, ak sa dojednalo odplatné postúpenie pohľadávky (súdu nebola predložená zmluva o postúpení pohľadávky z postupcu POHOTOVOSTĚ, s. r. o. v prospech postupníka Platiť sa oplatí s. r. o.. Zmluva o postúpení pohľadávky v Platiť sa oplatí s. r. o. v prospech POHOTOVOSTĚ, s. r. o. bola súdu predložená a vyplýva z nej bezodplatné postúpenie pohľadávky, príslušenstva a práv s ňou spojených).

43. Nakoľko veriteľom z postúpenej pohľadávky v čase dobrovoľného plnenia žalobkyňou bol žalovaný 1/, Platiť sa oplatí, s. r. o. a z Oznámenia zo dňa 10.05.2012 doručeného žalobkyňu vyplýva, že je povinná plniť žalovanému 1/ na účet uvedený žalovaným 2/, má súd za to, že žalobkyňa bola v rozhodnom období vo vzťahu so žalovaným 1/, voči ktorému si dôvodne uplatnila právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd vykonávajúci výklad právneho úkonu musí postupovať podľa § 35 od. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. Žalovaný 1/ ani žalovaný 2/ nespochybnili to, že ich vôľou prejavenu uzavretou zmluvou o postúpení zo dňa 10.05.2012 bolo postúpenie pohľadávky. Výslovný prejav vôle treba vykladať predovšetkým podľa použitého slovného vyjadrenia. Podmienkou na prihliadanie na vôľu

účastníkov je, aby nebola v rozpore s tým, čo vyplýva z jazykového vyjadrenia úkonu. Výklad obsahu právneho úkonu nemôže nahrádzať alebo meniť už urobené prejavy vôle. Použitie výkladovým pravidiel môže smerovať len k tomu, aby obsah právneho úkonu vyjadrený slovami bol vyložený so stavom, ktorý existoval v dobe urobenia právneho úkonu. Žalobkyňa plnila v zmysle doručeného Oznámenia postupcu zo dňa 10.05.2012 postupníkovi na účet, ktorý bol postupcom uvedený v oznámení na výlučné plnenie postupníkovi s poučením, že postupca nie je s postupníkom majetkovo alebo personálne prepojený a forma a spôsob vymáhania pohľadávky je v kompetencii postupníka.

44. Bezdôvodné obohatenie vzniká predovšetkým tak, že sa doterajší majetok obohateného rozmnoží o nové majetkové hodnoty. Povinným na vydanie bezdôvodného obohatenia je ten, kto sa bezdôvodne obohatil. Oprávneným subjektom, t. j. v prospech ktorého sa vydanie takéhoto obohatenia má uskutočniť, je ten, na úkor koho bezdôvodné obohatenie vzniklo. K vzniku bezdôvodného obohatenia je potrebné splnenie podmienok: a) získanie bezdôvodného obohatenia, b) protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma iného subjektu, c) príčinná súvislosť medzi bezdôvodným obohatením a majetkovou ujmov, za ich súčasného splnenia. Žalobkyňa dobromyseľne plnila na účet uvedený v Oznámení postupcom v prospech postupníka, ktorý v tom čase disponoval všetkými právami vlastníka postúpenej pohľadávky zo zmluvy o úvere, o čom nemala žalobkyňa dôvod pochybovať. Skutočnosť, že plnila na účet postupcu, POHOTOVOSŤ, s. r. o., a nie na účet postupníka Platíť sa oplatí, s. r. o., nemôže byť pričítaná na ťarchu žalobkyne, koho žalovať o vydanie bezdôvodného obohatenia, ak žalobkyňa plnila na úhradu postúpenej pohľadávky voči nej z absolútne neplatnej zmluvy o úvere dobromyseľne podľa zrozumiteľného a určitého jazykového vyjadrenia postupcu, ktorého prejavená vôľa v časti označenia účtu, na ktorý má plniť, bola v rozpore s jazykovo prejavenu vôľou o povinnosti plniť postupníkovi, pričom vôľou postupcu bolo postúpenie pohľadávky v prospech postupníka. Súd len podotýka, že v tomto konaní nešlo o prípad predvídaný zákonom v zmysle § 530 Občianskeho zákonníka. Ak by súd prijal obranu žalovaného 1/, že sa bezdôvodne neobohatil na úkor spotrebiteľa a preto nie je pasívne legitimovaným na vydanie bezdôvodného obohatenia, súd by akceptoval nekalú obchodnú prax žalovaného 1/ a žalovaného 2/, ktorá by požívala súdnu ochranu, keď by súd žiadal od spotrebiteľa, aby dokazoval napriek svojej dobromyseľnosti, kto sa na jeho úkor skutočne obohatil hoci bol v tom, že plní veriteľovi svojej pohľadávky a teda, kto uje pasívne legitimovaným na vydanie bezdôvodného obohatenia pri plnení spotrebiteľa z neplatnej zmluvy príp. zo zmluvy sankcionovanej bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou. Preto súd zaviazal žalovaného 1/ vrátiť bezdôvodné obohatenie poukazované žalobkyňou v jeho prospech.

45. Keďže v Občianskom zákonníku pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je ustanovený čas splnenia, je treba podľa ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že dlžník je povinný vydať bezdôvodné obohatenie prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadala o splnenie. Ak nedošlo k požiadaniu dlžníkovi už skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu. Dňom zročnosti pohľadávky uplatnenej v žalobe však nebude deň nasledujúci po podaní žaloby na súde, ale deň po doručení tejto žaloby žalovanému. Žalobkyňa si úrok z omeškania z vydania bezdôvodného obohatenia žalobou neuplatnila, preto súd o ňom nerozhodoval a uložil žalovaným plniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

46. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 C.s.p., keď úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu voči oboj žalovaným spoločne a nerozdielne. O konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie na Okresný súd Trnava do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.